

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 8 maart 2011 in zaak nr. 10/38872 in het geding
tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 januari 2010 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 3 november 2010 heeft de minister voor Immigratie en Asiel het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 maart 2011, verzonden op 17 maart 2011, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (hierna: de minister), bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 april 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, worden afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel, waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd (hierna: mvv-vereiste).

Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, wordt de aanvraag niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het een vreemdeling betreft voor wie het, gelet op diens gezondheidstoestand, niet verantwoord is te reizen.

Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder g, wordt de aanvraag evenmin afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het betreft een vreemdeling die behoort tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie.

Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) wordt de aanvraag afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet over een geldige mvv beschikt.

Ingevolge het vierde lid kan de minister het eerste lid buiten

toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Volgens paragraaf B1/4.1.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) dient voor de in artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 neergelegde vrijstelling te worden beoordeeld of de desbetreffende vreemdeling in staat is te reizen naar zijn land van herkomst of bestendig verblijf en in staat kan worden geacht daar behandeling af te wachten van een door hem in te dienen mvv-aanvraag. Voorts kan ingevolge artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 vrijstelling worden verleend van het mvv-vereiste, indien de terugkeer van een vreemdeling in verband met een medische noodsituatie zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Volgens paragraaf B8/2.1 wordt onder medische noodsituatie verstaan: die situatie waarbij betrokkene lijdt aan een stoornis, waarvan op basis van de huidige medisch-wetenschappelijke inzichten vaststaat dat het achterwege blijven van behandeling op korte termijn zal leiden tot overlijden, invaliditeit of een andere vorm van ernstige geestelijke of lichamelijke schade. Onder "op korte termijn" wordt verstaan binnen een termijn van drie maanden.

Volgens paragraaf B8/4 legt een vreemdeling, indien de medisch adviseur vaststelt dat mantelzorg noodzakelijk is voor het slagen van de medische behandeling die de desbetreffende vreemdeling ondergaat en die vreemdeling stelt dat in het land van herkomst geen mantelzorgnetwerk aanwezig is, gegevens en bescheiden over waaruit dit blijkt.

Volgens paragraaf A4/7.4 kan het voorkomen dat het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA) in zijn advies aangeeft dat de vreemdeling in staat is om te reizen, doch dat dit onder bepaalde voorwaarden dient te geschieden. Het kan dan bijvoorbeeld gaan om een voorraad aan medicijnen van de vreemdeling tijdens en na de reis of het meenemen van medische gegevens. De Dienst Terugkeer & Vertrek (hierna: de DT&V) ziet erop toe dat aan deze voorwaarden is voldaan voordat de vreemdeling wordt uitgezet.

2.3. In de eerste grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij ten onrechte heeft geconcludeerd dat geen aanleiding bestaat om op voorhand te concluderen dat de vreemdeling niet aan een medewerker van een instelling zou kunnen worden overgedragen. Hiertoe heeft de rechtbank, volgens de minister ten onrechte, redengevend geacht dat niet zonder nader onderzoek valt in te zien dat de schaarse zorg in Georgië, waar de vreemdeling de aanvraag voor een mvv zal moeten indienen, juist aan de vreemdeling zal worden geleverd in het kader van de overdracht.

2.3.1. In het aan het besluit van 3 november 2010 ten grondslag gelegde BMA-advies van 29 juli 2010 heeft het BMA, voor zover thans van belang, geconcludeerd dat therapiemogelijkheden in Georgië beschikbaar zijn, waarbij is verwezen naar de in brondocument GE-1835-2010 genoemde instellingen.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 25 juli 2006 in zaak nr. 200601304/1; JV 2006/351) is een advies van het BMA een deskundigenadvies aan de minister ten behoeve van

de uitoefening van zijn bevoegdheden. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 13 oktober 2010 in zaak nr. 201001245/1/V1; www.raadvanstate.nl) moet de minister, indien hij een BMA-advies aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich ingevolge artikel 3:2 van de Awb ervan vergewissen dat dit - naar wijze van totstandkoming - zorgvuldig en - naar inhoud - inzichtelijk en concludent is.

2.3.2. In het besluit van 3 november 2010 heeft de minister aangegeven dat hij zich in verband met de voorwaarde van fysieke overdracht en directe voortzetting van de behandeling heeft laten informeren door de DT&V. De medische overdracht wordt geregeld door de Afdeling Bijzonder Vertrek van de DT&V. Uitvoering van het BMA-advies betekent dat contact zal worden opgenomen met een medewerker van een verpleegtehuis, waarmee afspraken worden gemaakt over de datum en de wijze waarop de medische behandeling wordt overgedragen. Indien aan alle in het BMA-advies gestelde vereisten is voldaan, wordt de vreemdeling overgebracht naar een uitzetcentrum, waar een vlucht wordt aangevraagd en alle benodigde informatie naar de Koninklijke Marechaussee wordt gestuurd ten behoeve van medische escortering. De vreemdeling zal niet worden uitgezet, indien de medische overdracht niet geregeld kan worden, aldus de minister in het besluit van 3 november 2010.

2.3.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 9 maart 2011 in zaak nr. 201004582/1/V1; www.raadvanstate.nl), dient de minister, indien hij bij de beoordeling of een vreemdeling krachtens artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 dient te worden vrijgesteld van het mvv-vereiste dan wel voor toepassing van artikel 64 van de Vw 2000 in aanmerking komt een BMA-advies betreft waarin het BMA aan de uitzetting van een vreemdeling vereisten heeft gesteld, zich reeds ten tijde van deze beoordeling ervan te vergewissen dat het mogelijk is dat bij de daadwerkelijke verwijdering van de desbetreffende vreemdeling daaraan kan worden voldaan. De minister kan dat niet uitstellen tot het moment waarop daadwerkelijk tot verwijdering wordt overgegaan. In dat kader dient de minister, ingeval het BMA aan de uitzetting van een vreemdeling het vereiste heeft verbonden dat de desbetreffende vreemdeling bij aankomst in het land van herkomst fysiek moet worden overgedragen aan de toekomstige behandelaars, in het onderliggende besluit inzichtelijk te maken met welke concreet bij naam genoemde behandelaars dan wel instellingen vóór uitzetting van deze vreemdeling contact zal worden opgenomen teneinde aan voormeld vereiste te voldoen. Indien de minister in dat besluit tevens heeft toegezegd dat deze vreemdeling niet zal worden uitgezet, ingeval de fysieke overdracht niet kan worden geregeld, heeft hij aan voormelde vergewisplicht voldaan. Deze vergewisplicht strekt evenwel niet zover dat de fysieke overdracht reeds ten tijde van de totstandkoming van dat besluit, voor zover dit feitelijk al mogelijk zou zijn geweest, geregeld en gegarandeerd dient te zijn.

Zoals de Afdeling voorts eerder heeft overwogen (uitspraak van 6 juni 2011, zaak nr. 201012260/1/V1; www.raadvanstate.nl) heeft de minister voldaan aan zijn vergewisplicht indien hij in het besluit heeft vermeld dat het BMA-advies deel uitmaakt van het besluit en uit de aan het

BMA-advies ten grondslag liggende informatie naar voren komt in welke instellingen behandeling mogelijk is.

2.3.4. Uit het besluit van 3 november 2010, waarin de minister heeft verwezen naar het BMA-advies van 29 juli 2010, kan worden opgemaakt dat de minister ervan uit is gegaan dat de vreemdeling de voor haar vereiste behandeling kan verkrijgen in de instellingen die zijn genoemd in de aan het BMA-advies ten grondslag gelegde informatie. Gezien het door de minister in het bestreden besluit omtrent het door het BMA gestelde vereiste van overdracht aan een thuishulpmedewerker of verzorgingshuis ingenomen standpunt, heeft hij voldoende inzichtelijk gemaakt dat de DT&V vóór uitzetting contact zal leggen met één van de in voornoemd brondocument van het BMA-advies genoemde instellingen, teneinde aan voormeld vereiste te voldoen. Dat in het BMA-advies staat vermeld dat de zorg zeer moeilijk verkrijgbaar is, maakt niet dat het op voorhand voor onmogelijk moet worden gehouden dat op het moment van uitzetting aan de reisvoorwaarden wordt voldaan. Hierbij neemt de Afdeling in aanmerking dat de minister heeft toegezegd dat de vreemdeling niet zal worden uitgezet, indien niet kan worden voldaan aan de in het BMA-advies gestelde voorwaarden. Gelet hierop heeft de minister derhalve aan zijn vergewisplicht voldaan. De rechtbank heeft dit niet onderkend. De grief slaagt.

2.4. In de tweede grief klaagt de minister dat de rechtbank in het kader van artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000, ten onrechte heeft overwogen dat hij zich niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vraag of de vreemdeling mantelzorg behoeft niet langer aan de orde is omdat uit het BMA-advies blijkt dat zowel in Armenië als in Georgië zorg aanwezig is in instellingen en in de vorm van thuiszorg. Voorts heeft de rechtbank volgens de minister ten onrechte overwogen dat de minister, gelet op zijn beleid terzake mantelzorg (B8/4 van de Vc 2000) niet met succes een beroep kan doen op zijn beleid inzake feitelijke toegankelijkheid.

2.4.1. In het aan het besluit van 3 november 2010 ten grondslag gelegde BMA-advies van 29 juli 2010 heeft het BMA, voor zover thans van belang, geconcludeerd dat de huisarts een indicatie voor een verpleeginrichting heeft gesteld, hetgeen het BMA onderschrijft. Voorts staat in voornoemd BMA-advies vermeld dat de vreemdeling inmiddels in een verpleeginrichting verblijft. Gelet hierop heeft de minister zich in het besluit van 3 november 2010 op het standpunt gesteld dat de vraag of de vreemdeling mantelzorg behoeft niet langer aan de orde is. De rechtbank heeft niet onderkend dat de minister zich, gelet op voormeld advies van het BMA, terecht op dat standpunt heeft gesteld en dat om die reden terecht geen toepassing is gegeven aan het beleid inzake mantelzorg. De grief slaagt in zoverre.

2.4.2. Uit de uitspraak van 16 juli 2012, zaak nr. 201104193/1/V1 (www.raadvanstate.nl) volgt dat bij de beantwoording van de vraag of zich een medische noodsituatie voordoet, in verband waarmee het niet voldoen aan het mvv-vereiste aan de vreemdeling niet wordt tegengeworpen, omstandigheden die de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg in het land van herkomst betreffen niet in de beoordeling worden betrokken. De

rechtbank heeft derhalve ten onrechte overwogen dat aan het beleid inzake feitelijke toegankelijkheid van medische zorg geen betekenis toekomt. De grief slaagt ook in zoverre.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 3 november 2010 toetsen in het licht van hetgeen daartegen in eerste aanleg is aangevoerd, voor zover daarop, gegeven het vorenoverwogene, nog moet worden beslist.

2.6. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van nauwe verwevenheid tussen het oordeel over deze gronden dan wel onderdelen van voormeld besluit waarop ze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze gronden vallen thans diensgevolge buiten het geding.

2.7. Het inleidend beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 8 maart 2011 in zaak nr. 10/38872;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. G. van der Wiel en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. S. Yildiz, ambtenaar van staat.

w.g. Troostwijk
lid van de enkelvoudige kamer

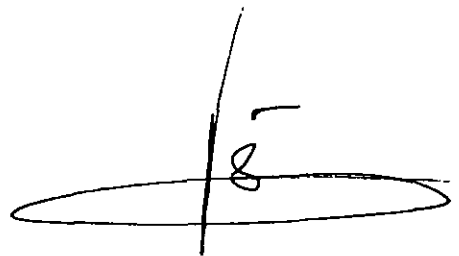
w.g. Yildiz
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 augustus 2012

594-681.

Verzonden: 8 augustus 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser